

У будь-якому випадку, як уточнюють старший аналітики, вкладати в нерухомість потрібно мінімум з розрахунку 10 років.

Список використаних джерел:

1. <http://www.civilniy.org.ua/zagalni/g13/default.htm>
2. <https://ukr.segodnya.ua/economics/realty/ekspert-obyasnil-pochemu-vkladyvat-dengi-v-nedvizhimost-uzhe-ne-aktualno-1161804.html>
3. <https://minfin.com.ua/ua/2018/03/16/32804046/>

УДК 336.647/648

Огреба Є.А., Круль Д.М.,

студенти 3-го курсу факультету фінансів

Науковий керівник- Урванцева С.В.

к.е.н. , доцент кафедри корпоративних фінансів і контролінгу

ДВНЗ «КНЕУ імені Вадима Гетьмана»

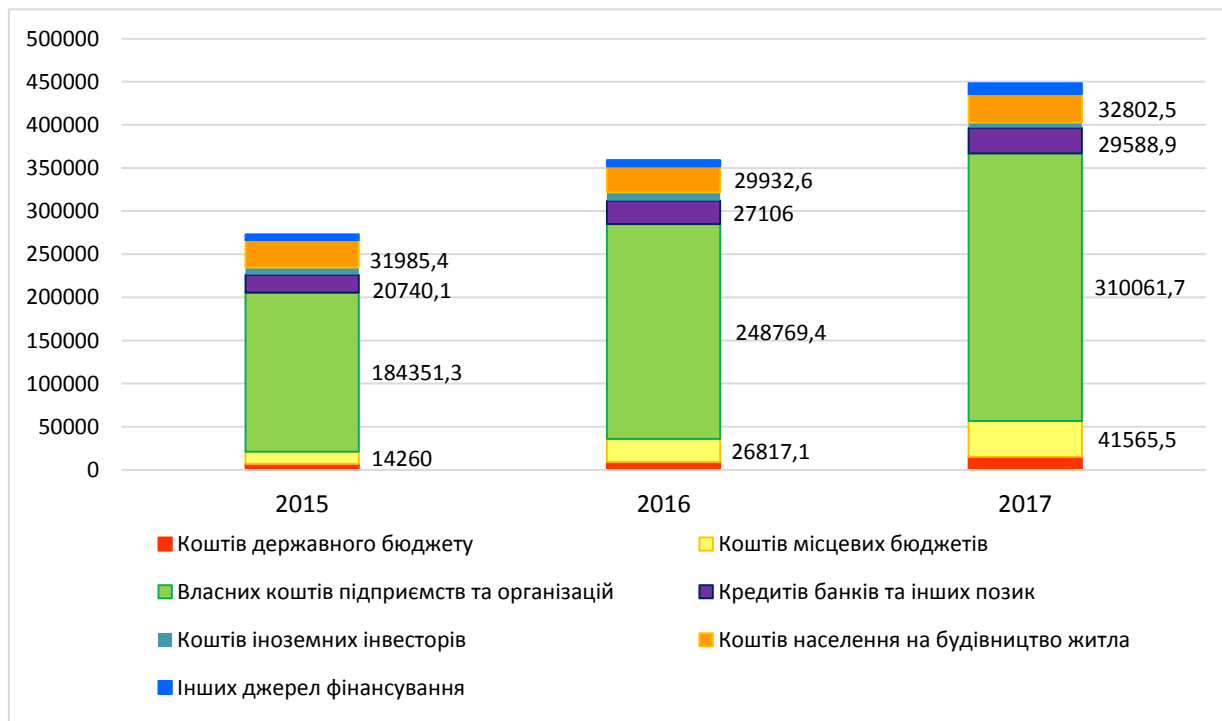
Фінансування інвестиційних проектів в Україні

Забезпечення передумов розвитку економіки є одним з ключових завдань для України та можливе при активізації інвестиційної діяльності. Причина в тому, що інвестиційна діяльність постає однією з необхідних умов постійного зростання економіки, її конкурентоспроможності, ефективного функціонування та прискореного розвитку підприємств. Розвиток економіки країни базується на реалізації інвестиційних проектів, які забезпечують та удосконалюють процес розширеного відтворення, створюють додану вартість, робочі місця, новий виробничий і споживчий потенціал.

Інвестиційний проект – це комплекс заходів (організаційно-правових, управлінських, аналітичних, фінансових та інженерно-технічних), визначених на основі національної системи цінностей і завдань інноваційного розвитку національної економіки та спрямованих на розвиток окремих галузей, секторів економіки, виробництв, регіонів, виконання яких здійснюється суб'єктами інвестиційної діяльності з використанням цінностей відповідно до положень українського законодавства [1].

Забезпечення високої ефективності інвестиційного проекту неможливе без сталого економічного розвитку, інвестиційної привабливості країни та належного фінансового забезпечення інвестиційної діяльності. Тому очікувана результативність інвестиційних проектів багато у чому визначається вибором джерел їх фінансування та оптимальним їх поєднанням.

За даними Державної служби статистики України (рис. 1), у структурі джерел фінансування інвестиційної діяльності переважають власні кошти підприємств та організацій (67,5-69,1%), фінансування за рахунок кредитів банків та інших позик є обмеженим (6,6-7,6%), дещо збільшилось за останні роки фінансування за рахунок місцевих бюджетів (5,2-9,2%), всі ж інші джерела фінансування мають порівняно невелику частку, яка практично не змінюється. Проблемним на сьогодні залишається скорочення довготермінових кредитів банківських установ, що зумовлено високим ступенем ризику й відсутністю в Україні спеціалізованих інвестиційних

банків.

Рис. 1. Структура фінансування інвестиційної діяльності за джерелами фінансування, млн. грн.*

** складено авторами самостійно за джерелом [2]*

Щодо державного фінансування варто підкреслити, що збалансування бюджету України в останні роки забезпечувалося фактично через обмеження підтримки інвестиційної діяльності суб'єктів корпоративного сектору на фоні збільшення видатків переважно на соціальні цілі. З метою пом'якшення негативних наслідків впливу економічної кризи на рівень соціальної забезпеченості населення органи регулювання змушені вдаватися до виділення через бюджет додаткових фінансових ресурсів у вигляді різних субсидій, що штучно підвищує незначний платоспроможний попит, відволікаючи при цьому кошти від вирішення проблем структурної перебудови.

Фінансова і політична криза значно звузила внутрішні джерела для фінансування інвестиційних проектів. Тому для всебічних економічних і соціальних перетворень необхідним є залучення довгострокового капіталу стратегічних іноземних інвесторів. Безпосередньо впливає на ці процеси інвестиційний клімат країни. Однак низький інвестиційний імідж України робить країну не привабливою для міжнародного капіталу, багато міжнародних інвесторів вимушені обережніше ставитися до підвищених ризиків країни. Покращення інвестиційного клімату сприятиме залученню необхідних інвестиційних ресурсів для оновлення виробництва, проведення модернізації й нарощування основних фондів підприємств, впровадження новітніх технологій й вирішення соціальних проблем.

На сьогодні Україна відстає від більшості розвинених країн майже за усіма макроекономічними критеріями та оцінками і залишається на периферії інвестиційних потоків. Комплексний підхід до покращення інвестиційного клімату є необхідним кроком з реалізації державної політики із забезпечення сталого економічного розвитку, поліпшення бізнес-клімату й залучення фінансових ресурсів під інвестиційні проекти. Здійснення державою зазначених заходів має призвести до позитивних результатів зростання економіки та добробуту населення.

Список використаних джерел

1. Про інвестиційну діяльність. Закон України від 18.09.1991 р. № 1560-XII (у редакції від 18.12.2017 р. - підстава 2059-VII)

2. Капітальні інвестиції за джерелами фінансування за 2010-2017 рр. Державна служба статистики України. [Електронний ресурс] – Режим доступу: http://www.ukrstat.gov.ua/operativ/menu/menu_u/ioz.htm

3. Кафтанова Н. М. Кредитування інвестиційних проектів в Україні // Ефективна економіка № 3, 2016. [Електронний ресурс] – Режим доступу: <http://www.economy.nayka.com.ua/?op=1&z=4853>

УДК 336.4

Олійник Ю. М.,

магістрант

Гернего Ю. О.

к. е. н., докторант кафедри корпоративних фінансів і контролінгу

ДВНЗ «КНЕУ імені Вадима Гетьмана»

Роль IPO у залученні інвестиційних ресурсів корпоративного сектору

Посилення тенденцій конкурентної боротьби у сучасному суспільстві зумовило трансформацію ціннісних орієнтирів бізнесу, що заклало основу для зміни структури традиційних джерел залучення інвестиційних ресурсів корпоративного сектору. Традиційно, одним із ключових критеріїв результативної ділової активності підприємства є систематичне залучення достатнього обсягу фінансових ресурсів із диверсифікованих джерел. Для суб'єктів бізнесу нагальною постає проблема пошуку інноваційних джерел залучення фінансових ресурсів. Зокрема, власних коштів досить часто виявляється недостатньо для фінансування діяльності підприємства, тому особлива увага акцентується на залучених коштах.

З огляду на прогресивні зарубіжні тенденції, вітчизняні компанії все дедалі частіше використовують інноваційні інструменти збільшення капіталу. Актуалізується залучення інвестиційних ресурсів за посередництвом первинного публічного розміщення акцій IPO (Initial Public Offering), що формує базис для залучення довгострокових фінансових ресурсів та зростання ліквідності акціонерного капіталу [1, с. 312].